

Secția a treia

DECIZIE

Cererea nr. 185/04

prezentată de Ionel Mărgărit STANCIU
împotriva României

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), reunită la 8 februarie 2007 într-o cameră compusă din: domnii B.M. ZUPANCIC, *președinte*, J. HEDIGAN, C. BÎRSAN, doamnele E. FURA-SANDSTRÖM, A. GYULUMYAN, domnul DAVID THOR BJÖRGVINSSON, doamna I. ZIEMELE, judecători, și domnul S. QUESADA, greșier de secție,

Având în vedere cererea menționată anterior, introdusă la 30 octombrie 2003,

Având în vedere decizia Curții de a examina admisibilitatea și fondul cauzei în același timp, astfel cum prevede art. 29 § 3 din convenție,

Având în vedere declarațiile formale de acceptare a unei soluționări pe cale amiabilă a cauzei,

După ce a deliberat în acest sens, pronunță următoarea decizie:

În fapt

Reclamantul, domnul Ionel Mărgărit Stanciu este resortisant român, s-a născut în 1950 și locuiește în Sibiu. Guvernul român („Guvernul”) este reprezentat de agentul guvernamental, doamna B. Ramașcanu, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

Faptele cauzei, astfel cum au fost expuse de către părți, se pot rezuma după cum urmează:

Din cauza restructurării armatei și a poliției, începută din 1995, au fost adoptate mai multe măsuri legislative cu scopul de a încuraja cadrele militare și polițiștii să ceară trecerea lor în rezervă și, în consecință, pensionarea lor anticipată.

În această privință, în afara cuantumului pensiei, statul le-a acordat plăți compensatorii neimpozabile și calculate în raport cu solda lor lunară brută.

La cererea sa, la 29 februarie 2000, reclamantul, subofițer de poliție, a fost trecut în rezervă și pensionat anticipat având dreptul la pensie și la plățile compensatorii menționate anterior. La acordarea acestor plăți compensatorii, Ministerul Administrației și Internelor a reținut impozitul pe venit.

Printr-o acțiune înaintată la Judecătoria Sibiu împotriva Ministerului Administrației și Internelor, reclamantul a solicitat rambursarea sumei reținute cu titlu de impozit, majorată din cauza inflației.

Ministerul a contestat acțiunea. Acesta a considerat că, fiind asimilate salariilor, respectivele compensații erau supuse impozitării.

Prin hotărârea din 4 aprilie 2001, considerând că plățile compensatorii în litigiu nu erau de natură salarială și că erau neimpozabile, instanța a admis acțiunea și a obligat ministerul să ramburseze reclamantului suma solicitată. De asemenea, aceasta a obligat ministerul să repare prejudiciul cauzat reclamantului ca urmare a devalorizării acestei sume, și anume în total 58 987 710 lei românești (ROL).

În urma recursului ministerului, prin hotărârea definitivă din 12 iulie 2001, Tribunalul Sibiu a confirmat temeinicia hotărârii pronunțate în primă instanță.

Această hotărâre având autoritate de lucru judecat, reclamantul a încasat, la o dată neprecizată, suma ce făcea obiectul litigiului.

Procurorul general al României a introdus în fața Curții Supreme de Justiție un recurs în anulare împotriva celor două decizii menționate anterior. Acesta a invocat că, prin

interpretarea legislației interne, instanțele comiseseră grave erori de drept, care au condus la o soluționare greșită a litigiului.

Prin hotărârea din 7 mai 2003, Curtea Supremă de Justiție a admis recursul, a casat deciziile contestate și, pe fond, a respins acțiunea reclamantului. Aceasta a concluzionat că plățile compensatorii erau de natură salarială, fiind, prin urmare, impozabile.

La cererea Ministerului Administrației și Internelor, prin hotărârea din 26 septembrie 2005, Judecătoria Sibiu a obligat reclamantul să ramburseze suma în litigiu. Reclamantul a formulat o contestație la executare. Procedura este în continuare pendinte.

Capete de cerere

1. Invocând art. 6 § 1 din convenție, reclamantul se plânge de inechitatea procedurii și de lipsa de imparțialitate a judecătorilor Curții Supreme de Justiție care s-au pronunțat în speță.

2. În esență, acesta se plânge de o atingere adusă dreptului său la respectarea bunurilor sale, garantat la art. 1 din Protocolul nr. 1, din cauza obligației de a restitui suma încasată în temeiul unei hotărâri interne definitive.

3. Invocând art. 14 din convenție și art. 1 din Protocolul nr. 12, reclamantul se plânge de discriminare în raport cu alte foste cadre militare care au obținut, de asemenea, prin decizii definitive rambursarea impozitului fără ca procurorul general să fi înaintat vreun recurs în anulare împotriva acestor decizii.

În drept

La 4 mai 2006, Guvernul și-a exprimat dorința de a ajunge la o soluționare amiabilă în prezenta cauză.

La 22 iunie 2006, grefa a trimis părților declarații în vederea unei soluționări pe cale amiabilă a cauzei.

La 22 iunie 2006, grefa a trimis părților declarații în vederea unei soluționări pe cale amiabilă a cauzei:

„Subsemnata, Beatrice Ramașcanu, agent guvernamental român în fața Curții Europene a Drepturilor Omului, declar că guvernul român se oferă să plătească domnului Ionel Mărgărit Stanciu, cu titlu gratuit, suma de 1 250 euro în vederea unei soluționări pe cale amiabilă a cauzei întemeiate pe cererea menționată anterior, pendinte în fața Curții Europene a Drepturilor Omului.

Această sumă, care va acoperi orice prejudiciu moral, precum și cheltuielile de judecată, va fi convertită în lei românești la cursul de schimb aplicabil la data plății și va fi scutită de orice fel de taxe eventual aplicabile. Suma va fi plătită în termen de trei luni de la data notificării deciziei Curții pronunțate în conformitate cu art. 37 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În caz de neplată în termenul stabilit, Guvernul se obligă să plătească, de la expirarea termenului menționat și până la momentul plății efective a sumei respective, o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu trei puncte procentuale. Această plată va fi echivalentă cu soluționarea definitivă a cauzei.

Guvernul se obligă să renunțe la orice pretenție împotriva reclamantului cu privire la faptele aflate la originea cererii respective, inclusiv la executarea silită a hotărârii Curții Supreme de Justiție din 7 mai 2003 sau a oricărei alte hotărâri de obligare a reclamantului la rambursarea sumei în litigiu.”

La 27 iulie 2006, Curtea a primit următoarea declarație, semnată de reclamant:

„Subsemnatul, Ionel Mărgărit Stanciu, declar că Guvernul român se oferă să îmi plătească, cu titlu gratuit, suma de 1 250 euro, în vederea unei soluționări amiabile a cauzei întemeiate pe cererea pendinte în fața Curții Europene a Drepturilor Omului.

Această sumă, care va acoperi orice prejudiciu moral, precum și cheltuielile de judecată, va fi convertită în lei românești la cursul de schimb aplicabil la data plății și va fi scutită de orice fel de taxe eventual aplicabile. Suma va fi plătită în termen de trei luni de la data notificării deciziei Curții pronunțate în conformitate cu art. 37 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. De la expirarea termenului menționat și până la momentul plății

efective a sumei respective, se va plăti o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu trei puncte procentuale.

De asemenea, constat că Guvernul român se obligă să renunțe la orice pretenție cu privire la faptele care au stat la originea cererii, inclusiv la executarea silită a hotărârii Curții Supreme de Justiție din 7 mai 2003 sau a oricărei alte hotărâri prin care se dispune rambursarea sumei în litigiu.

Accept această propunere și renunț, de asemenea, la orice altă pretenție împotriva României cu privire la faptele aflate la originea cererii respective. Declar cauza definitiv soluționată.”

Curtea ia act de soluționarea pe cale amiabilă la care au ajuns părțile. Aceasta consideră că soluționarea rezultă din respectarea drepturilor omului, astfel cum sunt recunoscute de convenție și de protocoalele sale (art. 37 § 1 *in fine* din convenție). Prin urmare, este necesar să se pună capăt aplicării art. 29 § 3 din convenție și să se scoată cauza de pe rol.

Pentru aceste motive, Curtea, în unanimitate,
Decide să scoată cererea de pe rol.

Santiago QUESADA
Grefier

Boštjan M. ZUPANČIČ
Președinte